

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת בהעלותך תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

סרוק להורדה

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת בהעלותך תשפ"ו – נסיון 'תנאי השירות'

שהם רצו, וה' פתאום מבטיח שיהיה להם בשר ושיצא להם מהאף מרוב שיאכלו בשר – במדבר, לא בדרך הטבע. ומשה רבנו 'נכנס ללחץ' כמו שאומרים: 'מה, עכשיו מאיפה אני אביא להם בשר חודש ימים? מאיפה נביא?'

אבל היתה פה הפתעה, כי ה' יתברך רצה להעלות את הרף בהנהגה, לעשות נס מעל הטבע בתוך הטבע, חבל על הזמן, להביא להם את השליו שיאכלו ויאכלו ויאכלו... וזה דבר מסוכן מאד, כי מה שנפתח פה כ'כביכול איזה יופי, ה' שמע בקולם ומביא להם את הכל' – זה היה כדי שיחנקו עם זה, כמו שאומרים, שיצא להם מהאף ושימותו. שמה נקברו כל אלה שהתאוו תאוה.

וגם כשהעם בכה "לְמַשְׁפָּחֵתֵינוּ", אומרים חכמים שעם ישראל קיבל על עצמו איסור עריות ועל זה היו בוכים, "לְמַשְׁפָּחֵתֵינוּ" – דבר נמוך, דבר קשה. בקיצור, עם ישראל היה בכל תועבות מצרים והיה צריך להתנקות. ה' רצה להכניס אותנו תוך שלושה ימים לארץ ישראל כדי למנוע מהיצר הרע הכללי להפיל את עם ישראל, והתלוננו על זה, במקום להבין שזה לטובתנו הם התלוננו: 'מה זה?!' במלים שלנו, 'אנחנו עייפים', ו'אין התחשבות פה!' וגם 'איפה תנאי השירות?!' וכל הסיפורים האלה. וכל זה היה לטובת עם ישראל. השליו, השליו היה לרעה. אבל המן היה לטובה, אוכל שהמלאכים אוכלים אותו, אוכל רוחני. כל אחד טעם איזה טעם שהוא רוצה. כל אחד קיבל אותו לפי דרגתו – או קרוב לאהל או רחוק ממנו, לפי מעשיו. אם הוא היה צדיק, זה היה קרוב. פלא פלאים! פלא פלאים.

ומשה רבנו, התרשלו ידיו. כבר לא היה לו כח לשאת לבד. אבל הוא דיבר בחריפות. אסור לנו לדבר ככה. לנו אסור לדבר בחריפות. אבל ה' יתברך הגן עליו ואמר שהוא "עָנָן מאד מכל האדם אשר על פני האדמה", והוא נאמן בכל ביתו. יפה מאד. ה' יתברך הגן עליו.

אסור לאדם לבקש "טוב מותי מחיית". כן, היה ככה גם אצל אליהו הנביא וגם אצל יונה הנביא – וזה לא לפי ההלכה. אנחנו, אין לנו תפיסה והשגה בנביאים, אבל אנחנו צריכים ללכת לפי ההלכה. זה אסור. אפשר להגיד לה' יתברך 'אבא שבשמים, קשה לי, כואב לי. תרחם עלי. קשה לי מאד! אני לא עומד בנסיון. אני לא עומד בעומס. תרחם עלי' – זה כן, כמו עני בפתח, לא

ערב טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת בהעלותך תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח.

כמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', שזו הדרך הרוחנית שאנחנו משתדלים ללכת בה.

יש פה פלא פלאים של 'מפת הקרב' להבנת, בעזרת ה', הקשרים בין הקדוש ברוך הוא לבין משה, בין משה לבין הקדוש ברוך הוא, ובין משה לעם ולעבר רב ולאספסוף, ולעם ישראל כמובן – ואיך כל הדבר הזה הוא מנגנון, אם אפשר לקרוא לזה ככה, שמגיב לדבר קשה מאד, קשה מאד מאד!

אז העם התחילו להתלונן, וה' פגע בהם. ומשה רבנו 'הגיע לקצה', כמו שאומרים היום, לא היה יכול להמשיך לבד, זה כבד עליו מדי כל המסע של העם הזה. וכי ה' יתברך לא יודע כמה הגמל יכול לסחוב?! כתוב: בעל הגמל יודע כמה להעמיס על הגמל. אבל יש הבדל בין מה שהגמל מרגיש למה שבעל הגמל מרגיש. ה' יתברך רצה לזכות את משה רבנו שהוא יהיה המנהיג הבלעדי, אבל הוא לא היה יכול, אז בעצם הוא ביקש רחמים.

פה צריך להזהר: אנשים בדור שלנו לא פעם מרגישים בנוח לדבר ולהתפלל לה' כמו בנים למקום, אבל קצת לפעמים לא בדרך ארץ, מרגישים בנוח ואומרים כל מיני דברים, אולי יש להם טענות ומענות – וזה דבר אסור בתכלית ומסוכן בתכלית. הוא מתחייב בנפשו, אומר ה'תָּנָא דְּבִי אליהו הקדוש.

וכאן משה רבנו כן בכל אופן בא בטענות וביקש את מותו – 'האם הוא ילד את העם הזה?' ואיך הוא יכול לפרנס אותם? וגם אחר כך כשה' אמר שהוא יביא להם בשר לחודש ימים, אז 'איפה יהיה בשר?' זאת אומרת, במושגים של הקבלה – אם אפשר להגיד דבר כזה, אנחנו הקטנים והאפסים – היה פה 'מוחין דקטנות' קצת מצד משה רבנו. "הֲיָד ה' תִּקְצָר?" מה קורה פה?! אם ה' רוצה הוא יכול לעשות מה שהוא רוצה, להביא להם שליו גם מיליון שנה, לא רק חודש ימים. יש פה הרבה עומק והרבה עדינויות שצריך להתעמק בהן ולהזהר מאד.

בענין הזה של "הֲיָד ה' תִּקְצָר?" מובן שיש דרכו של עולם: יש דור שהוא בהסתר פנים, עולם כמנהגו נוהג. בהסתר כפול עוד יותר עולם כמנהגו נוהג. ולפעמים הנהג אין לו רשיון... זה על בני אדם. ויש מצב של גילוי פנים, כמו שהיה במדבר – אבל גם הגילוי פנים הזה, יש לו דרגות. כן? אז בדרגה הרגילה, עם ישראל היה לו את המן, שגם זה נס גדול מן השמים. לא היה להם בשר בבחינה הזו

בתלונות, לא בטענות, לא לבקש את מותו. כל הדברים האלה לא מתאימים ואסורים.

אז חשוב לא לטעות כאן בפרשה ולהגיד 'אה, אם משה עשה את זה – אז גם אני משה' כל אחד מחשיב את עצמו 'מוישה גרויס'. לא, לא, אנחנו לא. אנחנו אנשים פשוטים, וצריכים לדעת את מקומנו.

המנהיג שהוא מנהיג ואין כמוהו, אין כמו משה רבנו, ה' מעיד עליו: "בכל ביתי נאמן הוא", "ענו מאד מכל האדם", עבד נאמן, רועה נאמן, אין כמוהו, בכלל אי אפשר לתפוס מי זה משה רבנו – ובכל זאת, כשהעם, שזה האספסוף, שזה הערב רב שאחר כך הדביקו את עם ישראל, התחילו למשוך למטה ולהכביד ולהכביד – הוא לא עמד בזה. שאול המלך גם לא עמד בזה, כן? "חַמֵּל הָעַם על מיטב הצאן". לא פשוט הדבר הזה בכלל.

לא רק שהמנהיג צריך להיות אחראי ולהזהר מאד מאד – גם העם צריך להזהר מאד מאד במה שהוא גורם למנהיג. מה חושבים? המנהיג הוא גם בשר ודם, הוא גם מוגבל, הוא לא הקדוש ברוך הוא. אפילו אם הוא איש האלקים, גדול הנביאים – עדיין הוא בשר ודם, עדיין הוא בתוך הגוף. צריך להתחשב בזה.

על מה באים אליו בטענה? הרי כל התכנית של לגאול את ישראל היא לא התכנית שלו. להיות השליח לזה – זו לא התכנית שלו, הוא לא רצה להיות הגואל, לא רצה להיות מנהיג, הוא לא רצה להיות כלום. הוא לא רצה שאח שלו יהיה כהן... עוד מעט יבוא קרח ויתווכח על למה הכהנים הם כהנים, שהוא רוצה להיות כהן. כל זה לא תכנית של משה רבנו. זו התכנית של ה' יתברך. ולתת להם מן לאכול, זו תכנית של ה' יתברך, זו לא תכנית של משה רבנו. מה אתם רוצים ממשה רבנו?

ההשקפה לא היתה זכה, לא היתה נקיה, לא היתה מדויקת בנוגע לאיך שצריך להתייחס לבורא עולם יתברך שמו, שאין לנו תפיסה והשגה בו כלל, ואוי ואבוי איך מדברים אליו, ואיך מתפללים אליו ואיך מתנהלים לפניו. אוי ואבוי לנו.

והמנהיג הקדוש, צריך להבין שאתם לוחצים אותו. אתם רוצים משהו? – תתפללו לה' יתברך, הוא "שומע תפִּלַּת כָּל־פֶּה". ובאים גם בתוקפנות, לא בדרך ארץ. מה עם דרך ארץ, רבותי? צריך להזהר. בדור הזה גם כן נשחק מאד הדבר הזה של דרך ארץ. "דרך ארץ קדמה לתורה". אז צריך דרך ארץ כלפי שמיא, וכלפי הצדיקים והמנהיגים. וגם אם כואב, וגם אם חסר, וגם אם מפחיד וגם אם קשה – צריך לדעת איך לבקש, מה לבקש.

'מה היצר הרע הכללי רוצה?' – אף אחד לא שואל? לא שואלים, אה? רוצים להפיל את משה רבנו, לקרוע את ההנהגה שלו, שלא יוכל לתווך בין הקדוש ברוך הוא לבין העם, להפיל את עם ישראל. האספסוף והערב רב רוצים להוריד את עם ישראל. הם מחפשים טענות ומענות כדי "לְפָרֵשׁ מֵאַחֲרֵי הַקִּקְוֹס", ככה מביא רש"י. זאת אומרת שמצדם כן היתה תכנית.

התכנית של הסטרא אחרא תמיד היא לפגוע בעם ישראל, לנתק אותו מהתורה, לנתק אותו מהקדוש ברוך הוא, להחריב את העולם. אומר הרמח"ל הקדוש שהסטרא אחרא רוצה להחריב את העולם כדי שהיצר הכללי יגיד שהוא ימלוך, הוא הצליח,

הוא ניצח כביכול, חס ושלום, את הקדוש ברוך הוא ואת התכנית של הקדוש ברוך הוא.

אז תראו איזה מתח, איזו עלילה! הצרכים שאנחנו קוראים להם, הצרכים של הציבור, 'תנאי השירות' כמו שאומרים היום – הם כל הזמן עומדים על הפרק. למה? כי הם במדבר, הם לא ליד "סיר הבשר". הם כפויי טובה. הם היו שמה עבדים, איזה סיר בשר, ואיזה כלום? צריך להזהר איך שמדברים, איך שמתפללים, מה מבקשים. אוי לנו.

וכל זה, זה היצר הרע הכללי שנכנס ומשפיע על היצר הרע הפרטי, שמתלבש על אנשים – שמתחברים ל'עדה רעה' לעשות את הרע בעיני ה'. ככה זה בכל דור. ככה הוא עובד.

ולכן אנחנו צריכים להיות ערניים מאד למפת הקרב הפרטית שלנו, והכללית שסביבנו – המשפחה, השכונה, העיר, המדינה, כלל עם ישראל, כלל העולם – להבין איפה המלכודות ולאן היצר הרע הכללי מוביל אותנו, איך הוא עובד, מה הוא מתכנן.

הוא, יש לו תכנית. לנו יש תכנית? יש לנו הבנה? יש לנו השגה? אנחנו מתבוננים? או שסתם כל אחד בא איך שהוא רוצה, מה שהוא רוצה, אומר, עושה? – אם ככה, ה' ירחם...

אם הוא בא כולו 'מקצועי' כמו שאומרים, היצר הרע הכללי, ואנחנו בכלל לא, לא מודעים בכלל למלחמה, לא מודעים לשום דבר – אז מה הסיכויים, חוץ מנס מעל הטבע שה' יצילנו? לכן צריך להתחדד. ולכן הקראתי את זה, כדי שתראו כמה קשה.

והנה אנחנו רואים מיד: מרים הנביאה הרגישה טוב, הרגישה בנוח, שהיא גם נביאה והיא גם הצילה את משה רבנו, אחות שלו. אה, אם היא אחות שלו, אז היא חושבת שיש לה השגה בו? במשה רבנו? גדול הנביאים? היא חשבה שהיא יודעת מה צודק ומה לא צודק – 'למה הוא פרש מהאשה? הם לא פרשו מהאשה. גם הם שמעו נבואה מה' יתברך, אז למה הם לא פרשו מהאשה ולמה הוא פורש מהאשה?' מה השגה יש לה במשה רבנו בכלל?

כל אחד צריך לדעת את מקומו ואת מיקומו. "שִׁמְרֵי פִּי וּלְשׁוֹנִי שִׁמְרֵי מִצְוֹתֶיךָ יְיָ". ואפילו צדקת כזו כמו מרים הנביאה – נענשה לעיני כל ישראל מיד כי דיברה במשה.

כמה צריך להזהר במה שהאדם מדבר ועל מי הוא מדבר. לא להרגיש בנוח. היום בעולם הדמוקרטי יש חופש הדיבור, אז כל אחד חושב שהוא יכול להגיד מה שהוא רוצה – אבל יש דין ויש דיין, רבותי. חוץ מהחוקים והמשפטים של בני אדם – יש דין ויש דיין. אז אל תחשוב שאתה יכול להגיד מה שאתה רוצה על מי שאתה רוצה. יראת שמים! 'מפת הקרב'. מלחמת היצר.

**יהי רצון שנתחזק כולנו ונזכה לשמח את הבורא יתברך,
"ישמח ה' במעשיו", ותבוא הגאולה במהרה וברחמים
ובנעימים!**

לחיים! לחיים! לחיים!

**נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל אתר ובכל זמן
לזיכוי הרבים למען שמו באהבה!**

שיהיה שבת שלום וכל טוב סלה.

לחיים! לחיים! לחיים!

'דרך עץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

**והיא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה' יתברך
לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה.**

הפץ אותה לזיכוי הרבים – "ומלאה הארץ דעה את ה'!"

מתוך נפשי – התחדדות בעבודת ה'

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

י"ב סיון תשפ"ו

א. בשעת חירום, בין אם הוא פיזי, נפשי או רוחני – הגב בס"ד בזריזות, בדדיקנות, בתעוזה, בקור רוח ונתח בזריזות את 'מפת הקרב', בביטול כלפי שמים. חשבון הנפש וההתעמקות באים אחר כך, לאחר שהגבת באופן מיטבי למשבר.

ב. אם הנך סובל ממחשבות טורדניות, גם בנושאים רוחניים, קרא את ספרי 'תיקון' ושליטה במחשבה וברגש, שניתן להורדה בחינם מאתר החסידות. וכמובן, פנה לבעלי מקצוע בתחום הנפש.

ג. לא כל הנקרה לפניך עליך לפעול על פיו 'כי זה בא משמים'. הכל כמובן משמים – אך אל תשכח שגם יצר הרע הוא מהשמים, ולעתים הוא טומן לך מלכודת שאם תיפול בה נפילתך תהיה קשה! עליך להשתלם במלחמת היצר הפרטי והכללי – אנא קרא את ספרנו 'דרך עץ החיים', שניתן להורדה בחינם מאתר החסידות.

ד. לאנשים רבים שאלות על מהות החיים, על הבריאה, על הבורא ית' ועל התורה. תשובות ברורות תוכלו לקבל בספרנו 'רומח פינחס', שניתן להורדה בחינם מאתר חסידות רחלין. ספר זה פורש את כל בסיס האמונה ע"פ תורת הקבלה, ובשפה בהירה לכל.

ה. מי שאינו בונה את עצמו ע"פ 'דרך עץ החיים', פוחתים סיכויי לשרוד כעובד ה'. בדור הזה חייבים כולם את ספר דע"ה – ספר קטן, פשוט ומעשי.

ו. הפתעות החיים עלולות להיות מסוכנות – לגוף או לנפש. זהירות!

ז. ככל שאדם עוסק בדע"ה בצורה יסודית ובהתמדה הולכים ומתגלים לפניו מצבו הרוחני, דרגתו הרוחנית ומפת הקרב שלו, הוא מקבל כלים להתמודדות עם מצבים שונים ולשיפור דרכיו – ובס"ד מוליכים אותו לתיקונו השלם!

ח. כאשר אדם אינו בנוי ע"פ דע"ה היצר הרע עלול לפתות אותו ולהפיל אותו ולשעבד אותו, בשניה! ר"ל.

ט. בדור הרגיש והיתום שלנו מספיק שמשנים לאדם את סדר היום ואת הרגליו היומיים – והוא כבר בסכנת התמוטטות. גם כאשר רוצים לתקן, צריך לעשות זאת בזהירות ובהדרגתיות.

י. אם צצה בעיה בשלום הבית, בין בני הזוג או בין ההורים לילדים, יש לדבר על כך בסבלנות ובאהבה – אך גם לערוך תכנית סבירה והדרגתית של שינוי התנהגותי לשיפור המצב, תכנית שרואה בטובת כל הצדדים.

יא. לעתים להתנהגות שלילית של אדם – לא מועילה הטפת מוסר. ובמקרה כזה כדאי לזנוח נסיונות של חינוך, ולפנות לטיפול.

יב. על כל התקדמות חיובית, קטנה ככל שתהיה, ציין זאת ואמור מלה טובה! זה מעודד. אל תתיאש לעולם משום אדם. לכולם יש בס"ד דרך תיקון, בתנאי ש"מוֹדָה וְעֶזְבִּי", אז "יִרְחֵם".

יג. איש חינוך חייב לפני הכל לשמש דוגמא אישית. "נאה דורש, נאה מקיים".

יד. בעבודתו ית' המוחין חייבים להיות נקיים, בהירים ומבוררים. וזה דורש זמן, התבוננות – ומלחמה!

טו. הקפדנות טובה לצדיקים. אך אסור שהיא תעבור את הגבול, כי אז היצר הרע מגייס אותה לטובתו, ר"ל.

טז. השולחן שלך נקי? הוא כשר?

יז. צריך ללמוד בכל פרד"ס התורה, ולא להשאיר רק בהלכות.

יח. "מגלגלין זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב" – זהו כלל גדול, וסוד גדול!

יט. אם אדם בוחר בדרך של קלקול מבחינה נפשית, רוחנית או מוסרית – הוסף לו אך מעט אור, ועקוב אחר התוצאה. אם זה הועיל לתיקונו, הוסף לו עוד קצת אור, בהדרגתיות ובאהבה, עד שתזכה בס"ד להיות שליח טוב בשיקומו.

כ. הזהר בבחירותיך ובכוונת הלב – אין לקב"ה תחליף, ח"ו!

כא. אמנם על חוש הביקורת העצמית להיות מחודד, אך גם מאוזן.

כב. גוף, נפש ורוח – כולם צריכים מזון מתאים וכשר.

כג. יש להזהר מערבובים של קודש עם דעות כוזבות.

כד. לעבודה זרה הסתעפויות מרובות – אתה מודע לכך? אתה נזהר שלא ליפול בזה?

כה. או דבקות, או אסון ח"ו! אין דבקות בלי תיקון, ובלי הלכה! התאמץ להגיע למעלה העצומה של דבקות שאינה פוסקת לרגע – אף על פי שגווניה מותאמים לנסיבות השונות.

כו. תנאי החיים משתנים, לעתים בן רגע – והאדם נתפס בהלם. צריך תהליך שיקום, ולהתרגל לשינויים שנכפים על האדם משמים. ויש לזכור: "כל מה שעושה ה' – לטובה הוא עושה" – אף על פי שלפעמים זה אינו מובן, ושלפעמים זה גם כואב.

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל זמן ובכל מקום, לזיכוי הרבים למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את 'ערב דא"ז'. שבת שלום וכט"ס!